

Biblisk allmänbildning inför söndag 13 december, 2020 Årgång 1
TREDJE SÖNDAGEN I ADVENT - Bana väg för Herren

Johannes döparen sitter fängslad under en despotisk kung. Givet att Johannes funderade över den man han tidigare döpt. Sannolikt minns han rösten från himlen, när Johannes verkställde dopet av Jesus.

Trots denna manifestation från Gud själv, verkar Johannes ha börjat tvivla.

”... *Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?...*”

Det finns människor, som i olika sammanhang, presenterar sig som tvivlare. Som upphöjer tvivlet till något eftersträvansvärt.

Om man tänker efter: Är tvivel något eftersträvansvärt?

Vid närmare eftertanke, kan jag inte se något eftersträvansvärt i att tvivla på sig själv. Tvivla på sanningshalten i någons påstående, eller på mänsklighetens förmåga att hantera klimatförändringar och nuvarande pandemi.

Tvivel innebär i allmänhet meningslöshet i former av ifrågasatt fortsättning och framtid. Oavsett vad eller vem man nu tvivlar på.

Motsatsen till tvivel är hopp och övertygelse. Hopp innebär tillit till någons löfte. Aposteln Paulus skriver att vårt hopp är nyckeln till vår evighet:

Rom 8:24 I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser?

I vår jordiska tillvaro – alltså här och nu - har vi begränsad synförmåga:

2 Kor 5:6-7 Därför är vi alltid vid gott mod, även om vi vet att så länge vi har vårt hem i kroppen är vi borta från Herren – vi lever i tro, utan att se.

Just nu lever vi alltså i tro, utan att kunna se allt som finns. Vill jag tro på det eller det, eller tvivla på det eller det, är en central fråga.

Vi kan ha ett svagt eller starkt hopp. Ett svagt hopp är nedtyngt av tvivel. Johannes döparen satt fängslad och ville ha svar på om Jesus var Messias,

den som gamla testamentets profeter lovat skulle komma. Johannes får ett överväldigande svar av Jesus:

»Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: att blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud. Salig är den som inte kommer på fall för min skull.«

Ett starkt och levande hopp, är grundat på förtroende för löftesgivaren. Av vad man tidigare sett och hört.

Vi lever och är påverkade av en gudsförnekande tidsålder. Hur ställer du och jag oss till alla de under, som bibeln berättar att Jesus gör?

Skruvar vi på oss? Är det så att vi skäms för Jesus och hans under, i våra sociala sammanhang?

Det är i våra sociala sammanhang som vi – du och jag, alltså vanliga församlingsbor – lättast kan utföra det uppdrag Jesus gett oss:

Matt 28:18-20 ... Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«

Det är i vanliga samtal som det naturliga tillfället kommer. Kanske någon ursäktar ett begånget misstag med ord såsom: "... man är ju inte mer än människa ... " Fånga tillfället och ge den människan en kvittens, modell:

"Du är inte ensam med att ha gjort misstag. Jag är kristen, därför att jag till slut insett, att jag är beroende av Jesu försoning för alla mina misstag."

Du visar den enkla väg Jesus gett oss. Du delar med dig av det levande hopp som alla kristna - i alla tider! - bekant sig till:

Rom 5:8-9 Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden

Det här evighetshoppet har förts vidare från generation till generation.

Ett evighetshopp som visar Guds omsorg om dej och mej. Romarbrevets evighetslöfte – som vilar på att Jesus dog för oss - är många tvivlare okunniga om.

Nu är det vår generation, som för detta löfte vidare till vår omvärld. Det innebär att precis här och nu, är det du och jag som har ”stafettpinnen”!

Med de reflektionerna är det dags för kommande söndags evangelietext.

Matt 11:2-11 Johannes fick i sitt fängelse höra om Kristi gärningar, och han skickade några av sina lärjungar för att fråga honom: »Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?» Jesus svarade dem: »Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: att blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud. Salig är den som inte kommer på fall för min skull.« När de hade gått började Jesus tala till folket om Johannes: »Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden? Nej. Vad gick ni då ut för att se? En man i fina kläder? Men de som bär fina kläder finns i kungapalatsen. Vad gick ni då ut för att se? En profet? Ja, och jag säger er: en som är mer än profet. Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig. Sannerligen, ingen av kvinna född har trätt fram som är större än Johannes döparen, men den minste i himmelriket är större än han.